

ZHRNUTIE WORKSHOPU

Maďarsko, Slovensko - Bratislava 2022

Rečník : Andrea Peto

Svedok zmizne. Židovské ženy z Maďarska pamätajú na sexuálne násilie počas druhej svetovej vojny

Na židovské obeť znásilnenia sovietskymi vojakmi doliehalo ešte viac mlčanie a umlčovanie, ktoré sa navzájom dopĺňali a posilňovali. Museli sa vyrovnáť nielen so zdravotnými následkami znásilnenia, ale aj so skutočnosťou, že ako Židovky nemali v maďarskom politickom systéme, ktorý sa vytvoril po roku 1945, priestor na to, aby vyrozprávali svoje spomienky. A po nástupe "éry svedectva" museli čeliť skutočnosti, že osoby vedúce rozhovor buď nerozumeli ich skúsenostiam, alebo neboli na ne zvedaví, pretože "amerikanizácia pamäti o holokauste" ich zjednodušovala a niektoré skúsenosti vylúčila, alebo preto, že téma znásilnenia bola jednoducho tabuizovaná, ako v prípade VHA. A osoby vedúce rozhovor z Maďarska v podstate ani nechceli počuť o príbehoch znásilneniach židovských žien. Zverejnenie denníka Fanni Gyarmati zmenilo diskurz, pretože jej denník zaznamenávajúci jej znásilnenie a potrat v Budapešti zapadá do diskurzu o obetiach, ktorý sa rozvíjal po roku 1989. Znásilňovanie židovských žien pri oslobodzovaní koncentračných táborov alebo na ceste domov do tohto kánonu nevstúpilo. Kapitola analyzuje tento proces vylúčenia a inklúzie na základe svedectiev a denníkov pomocou Vansinovej metafory „plávajúcej medzery“ o tom, kedy a ako sú a ako môžu byť spomienky začlenené do kolektívnej pamäte.